

Προσφυγή της 14ης Αυγούστου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Εσθονίας

(Υπόθεση C-328/09)

(2009/C 297/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η εσθονική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. van Beek, K. Saaremäel-Stoilov)

Καθής: Δημοκρατία της Εσθονίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Εσθονίας, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες, νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2004/113/EK⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2004, για την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών στην πρόσβαση σε αγαθά και υπηρεσίες και την παροχή αυτών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 17 της οδηγίας αυτής·
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Εσθονίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 21 Δεκεμβρίου 2007.

⁽¹⁾ EE L 373, σ. 37.

Αίτηση αναίρεσης που η DSV Road NV υπέβαλε στις 7 Σεπτεμβρίου 2009 κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα) στις 8 Ιουλίου 2009 στην υπόθεση T-219/07, DSV Road NV κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-358/09 P)

(2009/C 297/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: DSV Road NV (εκπρόσωποι: A. Poelmans και G. Prckler, δικηγόροι)

Ανααιρεσίβλητη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η DSV Road NV ζητεί από το Δικαστήριο:

- να κηρύξει παραδεκτή και βάσιμη την αίτηση αναίρεσεως·
- στη συνέχεια, να αναίρεσει ολόκληρη την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 8ης Ιουλίου 2008 στην υπόθεση T-219/07·
- στο μέτρο που το Δικαστήριο, σε περίπτωση αναίρεσεως, αποφασίσει να κρατήσει την υπόθεση, να ακυρώσει την υπό στοιχεία REC 05/02, C (2007) 1776 απόφαση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 24ης Απριλίου 2007 επί αιτήσεως του Βασιλείου του Βελγίου, με την οποία απόφαση διαπιστώθηκε ότι πρέπει να εισπραχθούν εκ των υστέρων εισαγωγικοί δασμοί ποσού 168 004,65 ευρώ που απετέλεσαν το αντικείμενο αιτήσεως του Βασιλείου του Βελγίου της 12ης Αυγούστου 2002 και ότι δεν δικαιολογείται η διαγραφή εισαγωγικών δασμών ποσού 168 004,65 ευρώ που απετέλεσαν το αντικείμενο αιτήσεως του Βασιλείου του Βελγίου της 12ης Αυγούστου 2002·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα τόσο της δίκης ενώπιον του Δικαστηρίου όσο και της δίκης ενώπιον του Πρωτοδικείου.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

1) Όσον αφορά το άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του ΚΤΚ⁽¹⁾

Πρώτος λόγος αναίρεσεως: το Πρωτοδικείο κατά την εφαρμογή του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του ΚΤΚ δεν έλαβε υπόψη την ερμηνεία που το Δικαστήριο έδωσε στο άρθρο αυτό με την απόφασή του της 9ης Μαρτίου 2006⁽²⁾, και ειδικότερα όσον αφορά την εκπλήρωση του βάρους αποδείξεως ότι η έκδοση εσφαλμένων πιστοποιητικών οφείλεται σε εσφαλμένη περιγραφή των πραγματικών περιστατικών από τον εξαγωγέα, βάρους το οποίο κατά την προαναφερθείσα απόφαση όχι μόνον φέρουν οπωσδήποτε οι τελωνειακές αρχές που ζητούν την εκ των υστέρων εισπράξη τελωνειακών δασμών, αλλά και πρέπει να εκπληρώσουν μέσω αντικειμενικών γνήσιων στοιχείων.

Έτσι, το Πρωτοδικείο παρέβλεψε το άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του ΚΤΚ και εφάρμοσε εσφαλμένως, και επομένως παραβίασε, το κοινοτικό δίκαιο. Κατά συνέπεια, έργο του Δικαστηρίου είναι να διορθώσει αυτή την εσφαλμένη εφαρμογή του δικαίου.

Δεύτερος λόγος αναίρεσεως: ούτως ή άλλως το Πρωτοδικείο, κατά την αξιολόγηση της αποδείξεως που του προσκομίστηκε, εσφαλμένως έκρινε ότι η σχετική απόδειξη δεν ικανοποιεί τις επιταγές του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του ΚΤΚ, όπως ερμηνεύθηκε και διευκρινίστηκε από το Δικαστήριο στην απόφασή του της 9ης Μαρτίου 2006⁽³⁾.

Έτσι, το Πρωτοδικείο έδωσε εσφαλμένο νομικό χαρακτηρισμό στην προσκομισθείσα απόδειξη και επομένως παρέβη το κοινοτικό δίκαιο⁽⁴⁾.

Επί πλέον, πρέπει να διαπιστωθεί ότι το Πρωτοδικείο κατά την αξιολόγηση της αποδείξεως δεν αποφάνθηκε με μονοσήμαντο τρόπο, και έτσι αποφάνθηκε με παράδοξο τρόπο, επειδή από τη μια πλευρά θεώρησε ότι το προσκομισθέν αποδεικτικό υλικό είναι αρκετό για να εκπληρωθεί το βάρος αποδείξεως της Επιτροπής ότι η έκδοση των εσφαλμένων πιστοποιητικών οφείλεται σε εσφαλμένη περιγραφή των πραγματικών περιστατικών από τον εξαγωγέα και από την άλλη πλευρά απέρριψε το αποδεικτικό αυτό υλικό ως ανεπαρκές για να αποδείξει η αναιρεσείουσα ότι οι ταϊλανδικές τελωνειακές αρχές γνώριζαν, ή τουλάχιστον έπρεπε εύλογα να γνωρίζουν, ότι τα αγαθά δεν λαμβάνονταν υπόψη για προτιμιασική μεταχείριση.

Έργο του Δικαστηρίου είναι να θεωρήσει ως έλλειψη αιτιολογίας τα σφάλματα στα οποία το Πρωτοδικείο υπέπεσε κατά την ανάγνωση και την αξιολόγηση των εγγράφων της δικογραφίας που προσκομίστηκαν ως απόδειξη⁽⁵⁾.

2) Όσον αφορά το άρθρο 239 του ΚΤΚ

Μοναδικός λόγος αναιρέσεως: το Πρωτοδικείο, κατόπιν της εσφαλμένης εφαρμογής του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του ΚΤΚ ή κατόπιν των σφαλμάτων στα οποία υπέπεσε κατά την αξιολόγηση των εγγράφων της δικογραφίας που προσκομίστηκαν ως απόδειξη, κακώς έκρινε ότι η κατάσταση στην οποία βρέθηκε η αναιρεσείουσα δεν είναι ιδιαίτερη κατάσταση υπό την έννοια του άρθρου 239 του ΚΤΚ.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1).

⁽²⁾ Απόφαση στην υπόθεση C-293/04, Beemsterboer (Συλλογή 2006, σ. I-2263).

⁽³⁾ Το ίδιο.

⁽⁴⁾ Διάταξη του Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 1996, C-325/94 P, An Taisce και WWF UK κατά Επιτροπής (Συλλογή 1996, σ. I-3739, σκέψεις 28 και 30).

⁽⁵⁾ Απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Οκτωβρίου 1996, C-32/95 P, Επιτροπή κατά Lisrestal κ.λπ. (Συλλογή 1996, σ. I-5399, σ. 40).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Bonn (Γερμανία) στις 9 Σεπτεμβρίου 2009 — Pfleiderer AG κατά Bundeskartellamt

(Υπόθεση C-360/09)

(2009/C 297/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Bonn

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Pfleiderer AG

Καθού: Bundeskartellamt

Προδικαστικά ερωτήματα

Έχουν οι περί συμπράξεων διατάξεις του κοινοτικού δικαίου –ιδίως τα άρθρα 11 και 12 του κανονισμού 1/2003, καθώς και το άρθρο

10, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', ΕΚ⁽¹⁾ την έννοια ότι οι ζημιωθέντες από μια σύμπραξη, προκειμένου να προβάλουν αξιώσεις αστικού δικαίου, δεν μπορούν να έχουν πρόσβαση σε αιτήσεις υπαγωγής σε καθεστώς επεικειάς, καθώς και σε πληροφοριακά στοιχεία και έγγραφα που παρασχέθηκαν εν προκειμένω εκουσίως από αιτούντες την υπαγωγή τους σε καθεστώς επεικειάς και τα οποία είχε λάβει, σύμφωνα με ένα πρόγραμμα επεικειάς, μια αρμόδια για τον ανταγωνισμό αρχή κράτους μέλους στο πλαίσιο μιας σκοπούσας (επίσης) στην εφαρμογή του άρθρου 81 ΕΚ διαδικασίας επιβολής προστίμου;

⁽¹⁾ ΕΕ L 1, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hof van beroep te Antwerpen (Βέλγιο) στις 8 Σεπτεμβρίου 2009 — Belgisch Interventie-en Restitutiebureau κατά SCS Belgium NV, Firme Derwa NV και Centraal Beheer Achmea NV

(Υπόθεση C-367/09)

(2009/C 297/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van beroep te Antwerpen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείων: Belgisch Interventie-en Restitutiebureau

Εφεσίβλητες: SCS Belgium NV, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχουν τα άρθρα 5 και 7 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, άμεσο αποτέλεσμα στις εθνικές έννομες τάξεις των κρατών μελών, όταν δεν υπάρχει κάποιο περιθώριο εκτιμήσεως αυτών των κρατών μελών και όταν δεν απαιτείται η λήψη εκτελεστικών μέτρων από τις εθνικές αρχές;

2) Μπορεί μια διεθνώς δραστηριοποιούμενη εταιρεία ειδικευμένη σε θέματα ελέγχου και εποπτείας και αναγνωρισμένη από το κράτος μέλος όπου έχει γίνει δεκτή η διασάφηση εξαγωγής, εν προκειμένω το Βέλγιο, η οποία χορήγησε ανακριβή βεβαίωση εκφόρτωσης, κατά την έννοια του άρθρου 18, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 3665/87/ΕΟΚ⁽²⁾, να θεωρηθεί ως οικονομικός φορέας, κατά την έννοια του άρθρου 1 του κανονισμού 2988/95/ΕΚ ή ως πρόσωπο που έχει συμπράξει στη διάπραξη της παρατυπίας ή ως πρόσωπο που φέρει την ευθύνη για την παρατυπία ή όφειλε να αποτρέψει τη διάπραξη της, κατά την έννοια του άρθρου 7 του προπαρατεθέντος κανονισμού;